

बा० अकस्मात्स्वायामपि अखुन् हट् ह्रस्वश्च । २ प्राप्नव्ये,
“यञ्चित्तमत्र उषसो वहन्त” ऋ० १, ११२, २० । “अप्रः
प्राप्नव्यम्” भा० ।

अप्रस्वत् ति० अप्रस्+अस्वर्थे मत्तुप् मस्य वः स्त्रियां ङीप् ।
कर्मयुक्ते । “अप्रस्वतीषुर्वरास्विति” ऋ० १, १२७, ६ ।
“अप्रस्वतीषु खननादिकस्मोपेतासु” भा० ।

अप्पति पु० अपां पतिः ईत० । १ वरुणे २ समुद्रे च । “इन्द्रान्त-
काप्पतीन्दुभ्यः सानुगेभ्यो बलिं हरेत्” इति “विन्ताप्पत्यो-
र्यमस्य च” इति च मनुः ।

अप्पित्त न० अपां पित्तमिव हेतुत्वात् । १ अग्नौ “अग्नेराप”
इति श्रुतौ अग्नेर्जलहेतुत्वोक्तेस्तथात्वम् ।

अप्य ति० अपामिदम् तत्र साधु संस्कृतं वा यत् । १ जलसंस्कृते
“अप्येगो राजायस्तमिष्यते” ऋ० ६, ८६, ४५ । “अप्यः
अपसु संस्कृतः” भा० जलसम्बन्धिनि “त्वयाहितमप्यमसु
भागम्” ऋ० २, ३८, ७ । “अप्यमपां सन्वन्धिनम्” भा० ।
३ कर्मणि साधौ “स ईँ ऋगो अप्योवनर्गुरूप” ऋ० १,
१४५, ५ । “अप्यः कर्मणि साधुः” भा० अप्युं योग्यं वेदे
यत् ह्रस्वश्च । ४ प्राप्नुं योग्ये “योनिमप्यमनिशितम्” ऋ०
२, ३८, ८ । “अप्यम् आप्नुं योग्यम्” भा० ।

अप्यय पु० अप+इण-भावे अच् । १ “अपगमने २ नाशे ३
विलये च “स्वाययादिति शा० सू० भवाप्यायौ हि भूतानां
श्रुतौ विस्तरशोभया” गीता । अपैत्यस्तात् अपादाने
अच् । पक्षपुच्छसन्धिषु “पक्षपुच्छानि पराग्भिरप्ययेषु”
कात्या० १७, ६, ७, “अप्ययेषु पक्षपुच्छापसन्धिषु” वेददी० ।

अप्रकट ति० न प्रकाशः विरोधे न०त० । प्रकाशितभिन्ने
गुप्ते । “प्रकटाऽप्रकटा चेति लीला सेयं हरेर्द्विधा प० पु०

अप्रकम्प्य पु० न प्रकम्प्यः अभावे न०त० । १ चलनाभावे न०
ब० । २ चलनहीने ति० “अप्रकम्पो दुराधर्षे” इति पुरा० ।
अप्रकर्ष पु० न प्रकर्षः विरोधे न०त० । १ अपकर्षे न०ब० ।
२ प्रकर्षशून्ये ति० ।

अप्रकाण्ड पु० न प्रकण्डः काण्डः स्वभावोऽस्य । १ स्वभावशून्ये
क्लिष्टीप्रभृतिषु च । न०त० । २ प्रकाण्डभिन्ने स्वल्पे ति०

अप्रकाश पु० न प्रकाशः अभावे न०त० । प्रकाशाभावे
गोपने “अप्रकाशक्ये क्रोतुः स्वामिनश्चाप्यरक्षणादिति”
प्रा०त०ना० । न०ब० । “प्रकाशशून्ये ति० “प्रकाशांशाप्रका-
शांश्च तस्करान् द्विविधान् विदुः” मनुः । अप्रकाशचौराश्च
अपहर्त्तृशब्दे मनूक्ताः १५४ पृष्ठे दृश्याः । “प्रकाशश्चाप्रका-
शश्च लोकालोक इवाचक्ष” इति रघुः ।

अप्रकाश्य ति० प्र+काश-णिच् अर्हाथे कर्मणि यत् ।
१ प्रकाशयितुमनर्हे गोप्ये “अप्रकाश्यामिदं गुह्यं न
देयं यस्य कस्यचित्” तन्त्रम् । २ विशेषतो गोप्ये
जन्मर्चादिनवके च तच्च । “जन्मर्चं मैथुनं मन्त्रो गृह-
च्छिद्रञ्च वञ्चनम् । आशुर्धनापमानं स्त्री न प्रकाश्यानि
सर्वथा” का०ख० ।

अप्रकृत ति० न प्रकृतः प्रकान्तः यथार्थो वा । १ अप्रकान्ते
२ अयथार्थे च । प्रकृतिः स्वभावोऽस्यस्य अर्थ० आ० अच्
न०त० । भयादिना स्वभावहीने । “तामसं यज्ञाप्रकृतो ददा-
तीति शु०त० हारी० “अप्रकृतो भयादिमान्” रघुनन्दनः ।

अप्रकृति स्त्री न प्रकृतिः । प्रकृतिभिन्ने कार्यकारणभिन्ने
सांख्यप्रसिद्धे पुरुषे “न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष” इति
सां०का० उक्तेस्तस्य प्रकृतिभिन्नत्वात्तथात्वम् २ व्याकरणोक्ते
प्रत्ययनिमित्तरूपप्रकृतिभिन्ने प्रत्ययादिशब्दे, मीमांसकोक्तायां
३ प्रकृतिभिन्नायां विकृतौ च । प्रकृतिः स्वभावः न०
ब० । ४ तच्छूचे ति० वा कप् । अप्रकृतिकोऽप्यत्र ।

अप्रकृतिस्थ ति० प्रकृतौ स्वभावे न तिष्ठति रोगभयादिना
ततश्चलति स्या-क० ७त० न०त० । रोगभयादिना स्वभा-
वाच्चलिते ।

अप्रकृष्ट ति० न प्रकृष्टः विरोधे न०त० । निकृष्टे अपकर्षयुक्ते
अप्रकृष्टं ति० प्र+कृप्-क्त न०त० । क्लृप्तभिन्ने यदुचितं
तद्विन्ने “क्वत्विजां वैकोऽप्रकृष्टत्वाच्छामित्वे कात्या० ६, ७, २
अप्रक्षित ति० प्र+क्षि-भावे क्त “अख्यदर्थे” पा० उक्तेः
भावकर्मणोश्च ख्यदर्थतया तद्विन्ने दीर्घविधानात् भावस्य
च ख्यदर्थतया न दीर्घः तेन न नत्वम् नास्ति प्रक्षितं
प्रक्षयो यस्य । प्रक्षयरहिते “अप्रक्षितं वसु विभर्षि” ऋ०
१, ५५, ८ । [ऋडुत्ववति ।

अप्रखर ति० न प्रखरः विरोधे न०त० । १ तीक्ष्णत्वविरोधि
अप्रगुण ति० न प्रकृष्टो गुण उपकरणं कार्यसामर्थ्यं वा यस्य ।
१ व्याकुले न०त० । २ अनुगुणभिन्ने च ।

अप्रचेतम् न० न प्रचेतति प्र+चित-अखुन् न०त० । अज्ञाने
“कथाविधात्यप्रचेताः” ऋ० १, १२०, १ ।

अप्रज पु० न प्रजायते आत्मजरूपेण प्र+जन-ड न०त० ।
पुत्रादिजननाभावेन अजाते १ बन्धे “आत्मा वै जायते
पुत्र” इति श्रुतेः पुत्रजनने आत्मजननात् तच्छून्यस्य
तथात्वम् । “भ्रातृणां प्रजः कश्चित् क्लियेत प्रजते वेति”
ऋतिः “अप्रजस्त्रीधनं भर्तुर्ब्राह्मादिषु चतुर्ष्वपीति” या० ।
२ पुत्ररहितायां स्त्रियां स्त्री “अप्रजायामतीतायां बान्धवा-